

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Teorije vrednosti". Rad ima 17 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

UNIVERZITET U BEOGRADU

SEMINARSKI RAD

TEORIJE VREDNOSTI

Čačak, decembar 2009.godine

UVOD

KLASIČNA TEORIJA VREDNOSTI

Ekonomski nauka, od svog nastanka pa sve do danas, prožeta je nastojanjem ekonomista da objasne i utvrde razmenske sposobnosti svih vrsta roba. Tako nastaje problem vrednosti robe. Jednostavno trebalo je objasniti evidentnu činjenicu da razmenska sposobnost jedne vrste robe može biti različita i da je to istovremeno stalno promenljiva veličina. To je u suštini bila potreba da se utvrdi zajednički imenitelj svih vrsta roba, jer se samo time mogu objasniti njihove različite razmenske sposobnosti. Tako je nastao problem vrednosti robe. Kategorija vrednosti je nezaobilazna u izučavanju suštine robne proizvodnje i mehanizama njenog funkcionisanja. Zavisno od načina objašnjenja vrednosti robe, ekonomisti su svrstani u dve grupe. Postoje različita mišljenja o značenju same vrednosti i o naučnom značaju teorije vrednosti. Prema jednima pristalicama radne teorije vrednosti vrednost robe je njeni objektivno svojstvo. Pereklo vrednosti je u proizvodnji, a rad je stvaralač i mera vrednosti. Prema drugoj grupi teoretičara, međutim, vrednost robe nije njeni objektivno obeležje. Naprotiv ona se izvodi iz subjektivnih ocena pojedinaca o korisnosti nekog proizvoda. Jednostavno vrednost robe bi zavisila od toga kako pojedinac ocenjuje njenu korisnost za zadovoljenje sopstvenih potreba. Prema ovom shvatanju vrednost robe treba tražiti u potrošnji - u krajnjoj liniji, u individualnim ocenama i subjektivnim osećanjima samih potrošača. Jer, navodno, stvari vrede zato što zadovoljavaju naše potrebe i one će utoliko više vredeti, ukoliko su ove potrebe hitnije i želje jače (Dževons). Ovo shvatanje je poznato pod nazivom subjektivna teorija vrednosti.

Znači, prema drugom shvatanju, vrednosti robe treba tražiti u individualnim i subjektivnim ocenama samih potrošača.

KLASIČNA POLITIČKA EKONOMIJA I

TEORIJE VREDNOSTI

Klasična politička ekonomija vezuje se za ekonomsku misao u Engleskoj koja započinje Viljemom Petijem (W. Petty 1623 - 1687), nastavlja preko Adama Smita (A. Smith 1723 - 1790), a završava Dejvidom Rikardom (D. Ricardo 1772 - 1823). Najviše se razvila u vreme industrijske revolucije, odnosno u doba liberalnog kapitalizma (sredina 17. veka do polovine 19. veka), konцепција lese fer (neka ide sve svojim tokom) ispoljava nepoverenje prema vladinoj i državnoj intervenciji. Predstavnici klasične političke ekonomije su razradili teoriju radne vrednosti, po kojoj jedino rad u materijalnoj proizvodnji stvara bogatstvo naroda.

Doprinos klasične političke ekonomije je i u tome što su preneli ekonomska istraživanja iz oblasti prometa u oblast proizvodnje, istakli i razradili pitanje vrednosti robe i raspodele među članovima društva.

Smitovo delo se usredsređivalo na najvažnija pitanja privrednog rasta, podele rada, raspodele, akumulacije kapitala, trgovine i kolonijalne politike i javnih finansija. Veliki zamah klasičnoj ekonomiji je dao D. Rikardo. On je poznavao Smitovo delo i iz njega je konstruisao model koji je sadržio jasna i konačna predviđanja.

...

-----**OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU.**-----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:

maturskiradovi.net@gmail.com